



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מורן ואלך-ניסן

התובע: פלוני

נגד

הנתבע: אלמוני
ע"י ב"כ עוה"ד רזיאל בלום

פסק דין

1
2 לפני תביעה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965 (להלן: "החוק"), שהוגשה על ידי התובע
3 (להלן: "הנתבע" או "ע"), כנגד אחיו, שנכון לימים אלו עונה לשם X (להלן: "הנתבע"). התביעה דן
4 הוגשה תחילה לכב' בית המשפט לתביעות קטנות, אולם בשים לב לעילת הסכסוך בתוך המשפחה,
5 הועברה התובענה לבית המשפט לענייני משפחה.

רקע עובדתי בתמצית

6
7 1. הצדדים הם אחים, שמתנהל ביניהם סכסוך בעצימות גבוהה מזה שנים ארוכות. לצדדים 12
8 הליכים קשורים (סגורים) שהתנהלו החל משנת 2011 ואילך, לרבות בקשות לצווי הגנה וכן הליך
9 בוררות, שהסתיים בהסכם שקיבל תוקף של פסק דין.
10 2. הנתבע מתגורר כיום בY (מחוץ לישראל). שני הצדדים לא היו מיוצגים במסגרת הגשת כתבי
11 הטענות וניהול דיון ההוכחות. רק לאחר קיומו של דיון ההוכחות, שכר הנתבע ייצוג משפטי לצורך
12 הגשת מסמכים נוספים וסיכומים מטעמו.
13 3. יצוין, כי שני ההורים של הצדדים נפטרו מהעולם בנסיבות לא טבעיות, ואין לצדדים אחים
14 נוספים, אלא רק אחד את השני. למרבה הצער, ניסיון בית המשפט לברר האם קיים סיכוי ללבן
15 את המחלוקות בין הצדדים בדרכי שלום, נענה ע"י הנתבע בתשובה: "ב-9 מ"מ". ראה: פרוטוקול
16 הדיון מיום 02.11.22, ש' 23-24.

טענות התובע

17
18 4. עוד בשנת 2017, בזמן שהצדדים ניהלו הליך בוררות, נשלחה לנתבע התראה לחדול מהפצת לשון
19 הרע כנגד התובע, בעקבותיה הסיר הנתבע את הפרסומים מטעמו. בהמשך, חזר הנתבע לפרסם
20 לשון הרע על התובע. לפיכך, ביום 27.06.19 חתמו הצדדים על הסכם, במסגרת הליך הבוררות,
21 במסגרתו נקבע בסעיף 25 כדלקמן: "כפוף לביצוע הסכם זה, הנתבע מתחייב שלא
22 לפנות...בתלונות על ע' ו/או פרסומים מטעמו המשמיצים את ע' ו/או בני משפחתו בפייסבוק או
23 ברשת, ואם כבר קיים פרסום כזה, הנתבע יזאג להסירם / לבטלם לפי פנייה ספציפית מצד ע'"
24 (להלן: "ההסכם" או "הסכם הבוררות")". הסכם זה קיבל תוקף של פסק בורר בתאריך 01.01.20
25 וכן קיבל תוקף של פסק דין על ידי בית המשפט בתאריך 22.09.20 (להלן: "פסק הדין").



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

- 1 5. לטענת התובע, לאחר חתימת ההסכם, באמצע שנת 2019, הנתבע הסיר לפי דרישת התובע את
- 2 פרסומי לשון הרע שפרסם אודותיו. עתה, בתחילת שנת 2022, הנתבע שב ופרסם לשון הרע כנגד
- 3 התובע ורעייתו, ומכאן התביעה שלפניי.
- 4 6. התובע ציטט מתוך פרסומים בפייסבוק של הנתבע, לפיהם הנתבע הכתיר את התובע כנוכל, שגרם
- 5 למוותם של סבו, אביו, אמו ודודתו בטרם עת, גנב את כל כספי הירושה ו"אשתו המוכה הנגררת
- 6 אחריו". לטענת התובע, מדובר בפרסומים שהופצו ל-2,575 עוקביו של הנתבע ברשת, לרבות
- 7 שיתופים שבוצעו על ידם.
- 8 7. מדובר בדברי שקר שמטרתם להשפיל ולבזות את התובע, לעשותו מטרה לבוז, לעג ושנאה באופן
- 9 שיש בו עבירה על חוק איסור לשון הרע. הנתבע יודע שאין בדל אמת בדבריו, והוא אינו לוקח
- 10 אחריות על מעשיו, גם לאחר שחתם מרצונו החופשי על הסכם שאוסר עליו להשמיץ את התובע
- 11 ובני משפחתו.
- 12 8. התובע הינו עצמאי שעובד כקבלן בניין מול לקוחות פרטיים ועיקר פרסומו עובר מפה לאוזן. כל
- 13 מי שמחפש בפייסבוק / גוגל את שמו של התובע, נתקל בפרסומים של הנתבע, והדבר גורם נזק
- 14 לפרנסתו של התובע. ברי כי אדם הנתקל בפרסום שהתובע הוא "רמאי גנב ונוכל" יימנע מכל
- 15 פעילות עסקית עמו. כך גם לעניין חבריו הקרובים ומשפחתו של התובע, המקבלים ישירות את
- 16 הפרסומים של הנתבע לפיהם אשתו של התובע הינה אישה מוכה.
- 17 9. הנתבע חזר לסורו ארבע פעמים: לפני מכתב ההתראה מטעם עורכי הדין של התובע, לאחר מכתב
- 18 ההתראה, לאחר פסק הדין ולאחר הגשת התביעה לבית המשפט לתביעות קטנות. לפיכך, על בית
- 19 המשפט לנקוט אמצעים למנוע את המשך הפרסומים.
- 20 10. בכתב התביעה נטען, כי החוק מאפשר מתן פיצוי בסך של עד 70,000 ₪ ללא הוכחת נזק, וביחס
- 21 לפרסום בזדון אף כפול מכך. התובע מותיר לשיקול דעת בית המשפט מהו הפיצוי הראוי בנסיבות
- 22 העניין. נוסף על כך, יש לחייב את הנתבע בסך של 5,000 ₪ בגין התייעצות עם עוה"ד והשבת אגרת
- 23 בית המשפט, לרבות קביעת סנקציות ככל שהנתבע ישוב לסורו בפעם החמישית.
- 24 11. בתצהיר עדות ראשית מטעם התובע נטען, כי בעקבות הפרסומים של הנתבע, מספר הסכמי
- 25 העבודה עם התובע בוטלו. עוד נטען בתצהיר, כי מהשוואת הכנסותיו של התובע במחצית
- 26 הראשונה של שנת 2022, תקופה בה פורסמו ההשמצות של הנתבע ברשתות החברתיות, לעומת
- 27 התקופה מקבילה בשנת 2019 עולה, כי הכנסותיו של התובע צנחו דרמטית מסך של 429,632 ₪
- 28 לסך של 51,203 ₪. לפיכך יש לחייב את הנתבע במלוא ההפסד בסך של 378,429 ₪.
- 29 12. לחילופין, יש לחייב את הנתבע בסך של 200,000 ₪ בגין השמצות בזדון, ללא צורך בהוכחת נזק,
- 30 בתוספת הוצאות משפט בסך 10,000 ש"ח.

31

32

33

טענות הנתבע



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

13. הנתבע כבר בסמכותו של בית משפט זה, בטענה שמקום מגוריו בחו"ל, מהות התביעה עניינה אירועים, שאם התרחשו, אירעו מחוץ לישראל ואין לבית המשפט סמכות לדון בה, שכן הדין הישראלי לא חל עליו.
14. סעיף 25 להסכם, עליו מתבסס התובע, כפוף לביצוע ההסכם. היות והנתבע נאלץ לפתוח תיק בהוצאה לפועל לאחר שהתובע לא מילא את פסק הדין, התובע אינו יכול להסתמך על סעיף זה.
15. הנתבע טוען להגנה המנויה בחוק איסור לשון הרע של "אמת דיברתי". התובע פועל באופן בו נכנס להגדרה של "נוכל" שהוא "רמאי שקרן מי שעושה מעשי רמאות והונאה ומוציא כספים מאנשים בטענות שקר". התובע מנסה לנצל את בית המשפט כדי להמשיך לפגוע בנתבע ולהוציא ממנו כספים שלא כדין.
16. הנתבע מפרט, בכתב התביעה ובתצהיר עדות ראשית מטעמו, את המקרים מהם עולה לכאורה כי התובע עונה להגדרת "נוכל רמאי ושקרן".
17. הגשת התביעה על ידי התובע בבית משפט בישראל נעשתה במכוון לגרום לנתבע להוצאות כבדות שכן אינו מתגורר בארץ. לפיכך, יש לפסוק הוצאות לטובת הנתבע.

הבקשה לצו מניעה וצו עשה:

18. בסמוך להגשת התביעה, הגיש התובע בקשה דחופה למתן צו מניעה, האוסר על הנתבע להוסיף ולפרסם לשון הרע אודות התובע ובני משפחתו, וצו עשה למחיקת הפרסומים שנעשו על ידו. התובע אף הדגיש, כי הסעד העיקרי הוא הפסקת הפצת לשון הרע, והתביעה הכספית היא משנית לסעד זה.
19. ביום 17.04.23, ניתנה החלטתי לפיה ניתן צו מניעה זמני האוסר על הנתבע לפרסם לשון הרע אודות התובע ובני משפחתו, בהתאם להסכם שקיבל תוקף של פסק דין. צוין, כי הנתבע אינו מכחיש את עצם פרסום לשון הרע כנגד התובע. במאזן הנוחות, הנזק שעלול להיגרם לתובע בגין הפרסומים גדול מהנזק שעלול להיגרם לנתבע אם יינתן הצו, ככל שייגרם לו נזק בגין כך.
20. עוד נדחתה טענת הנתבע, כי בית המשפט נעדר סמכות לדון בתביעה דנן, שכן הצדדים חתמו על הסכם שנערך בישראל וקיבל תוקף של פסק דין בישראל. העובדה שהנתבע בחר להעתיק מגוריו ל-Y אינה פוטרת אותו מסמכות בית המשפט, וראה גם תקנה 166 לתקנות סדר הדין האזרחי התשע"ט-2018, המאפשרת המצאה מחוץ לתחום המדינה ביחס לתובענה שעניינה חוזה שנעשה / הופר בתחום מדינת ישראל.
21. לטענת התובע, לא ניתן להסתפק בצו מניעה האוסר את המשך הפרסומים, אלא יש חשיבות בהסרת הפרסומים הקיימים, שכן הם ממשיכים לגרום נזק לתובע ולפרנסתו.
22. הנתבע הודיע, כי הוא יהא מוכן להסיר את הפרסומים, לאחר שהתובע יפקיד ערבות צד שלישי להבטחת הנזק שעלול לגרום לו כתוצאה ממתן צווים זמניים. בהמשך הודיע הנתבע, כי הוא כבר הסיר את הפרסומים, מתוך כבוד לבית המשפט.
23. נוכח הסכמת הנתבע למתן הסעדים הזמנים, נדחה הדיון במעמד שני הצדדים, לבקשת הנתבע, לתאריך 03.08.22 ואף התאפשר לנתבע להתייצב לדיון באמצעות היוועדות חזיתית.



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

24. בדיון מיום 03.08.22, חזר הנתבע על הטענה כי התובע הינו נוכל, וטען כי לא מדובר בהשמצה אלא באמירת אמת. לפיכך, התיק נקבע להגשת תצהירים ושמיעת ראיות.

דיון ההוכחות והשלמת המסמכים מטעם הצדדים

25. ביום 02.11.22, התקיים דיון הוכחות, אליו הגיעו הצדדים ללא ייצוג, ולפיכך חקרו האחד את השני.

26. לפני משורת הדין, ניתנה לשני הצדדים אפשרות להשלים הגשת מסמכים מטעמם, גם לאחר דיון ההוכחות. ביום 06.11.22, התובע צירף מספר מסמכים מטעמו בהמשך לשאלות עליהן נחקר. הנתבע שכר ייצוג לאחר דיון ההוכחות, וביום 28.12.22 צירף מסמכים רבים מטעמו לצורך הוכחת הנוכחות הנתבעת של התובע. לתובע ניתנת זכות תגובה למסמכי הנתבע, ואף הובהר כי קיימת אפשרות לחקירה משלימה על המסמכים הנוספים. התובע לא ביקש לקיים דיון נוסף, אלא ביום 02.01.23 הגיש סיכומים מטעמו. הנתבע הגיש סיכומיו ביום 15.02.23, ולתובע ניתנה זכות לסיכומי תשובה, שהוגשו ביום 22.02.23.

דיון והכרעה

27. לאחר עיון בחומר המצוי בתיק, לרבות שמיעת עדויות הצדדים לפניי, מצאתי כי דין התביעה להתקבל, כפי שיפורט להלן.

28. בהתאם לסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע,

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול-

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרחה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

29. סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע מגדיר מה עולה כדי "פרסום" בהגדרתו, ולהלן:

(א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות-

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע.

30. בע"א 751/10 פלוני נ' דר אילנה זיין-אורבך [פורסם בנבו] (2012), עמד כב' השופט עמית על המתווה או, כלשונו, על "תרשים הזרימה" בבחינת תביעות לשון הרע, כדלקמן:

בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי הוא בגדר פרסום מותר, בהיותו נהנה מאחת החסינויות המוחלטות הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

- 1 מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק, דהיינו: אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם
2 הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר
3 אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16 לחוק. היה
4 והתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי
5 של הסעדים.
- 6 31. במקרה דנן, מדובר בפרסומים שביצע הנתבע ברשתות החברתיות (פייסבוק, יוטיוב) בחודשים
7 ינואר-פברואר 2022, במסגרתם הוא מכנה את התובע "נוכל", "שקרן", "רמאי", "גנב", מייחס
8 לו התנהלות פושעת ומכנה את רעייתו "אשתו המוכה, הנגררת אחריו".
- 9 32. כך, בפרסום מיום 04.01.22 צוין בין השאר: "כתבתי בעבר על התנהלותו הפושעת של הנוכל ע'
10 במרוצת 20 השנים האחרונות...הסברתי בפרוטרוט איך דרכו הפתלתלה...פילגה את בני
11 משפחה ואמללה אותם ואיך גרמה למותם של סבו, אביו, אמו ודודתו בטרם עת... הנה המשך
12 הסאגה של ע' הנוכל ואשתו המוכה, הנגררת אחריו".
- 13 33. בפרסום מיום 06.01.22 נכתב: "הנוכל ע' ואשתו הנגררת אחריו, אחרי שגנב את כל כספי
14 הירושה, ואת האוטו שהורש לי (הנוכל עצמו כתב בתצהיר לביהמש שהאוטו שלי! וגנב 100אלף
15 שטרלינג מחשבון הבנק שלי בהיותו מיופה כח...ובסהכ גנב 5מיליון שח ממני....
16 ע' הוא נוכל מהסוג הגרוע ביותר, מנכל את מי שקרוב אליו ביותר וסומך עליו בשל קרבה
17 זו....הזהרו!!! (ראה: נספח 3 לתצהיר התובע).
- 18 34. במסגרת "בקשה דחופה להסרת פרסומי לשון הרע שטרם הוסרו" מיום 05.09.22, הפנה התובע
19 גם לסרטון ביוטיוב מיום 07.01.22 שכותרתו "ע' הנוכל פורץ לביתי וגונב".
- 20 35. בפרסום מיום 10.02.22 כותב הנתבע: "שתפו בכל הכח !!! ע' השקרן הרמאי והגנב היגיש נגדי
21 תביעה על הוצאת דיבה...תביעתו נדחתה עי ביהמש"
- 22 36. בפרסום מיום 18.02.22 כותב הנתבע: "לכל מי שהתעניין מי זה הנוכל ע' מכיוון שפנו אליי הרבה
23 מחברי כאן שאספר על הנוכל ע' אני מצרף את סיפור הנוכל...". בפרסום זה, מגולל הנתבע את
24 קורת חייו של התובע, מזוויית הראיה שלו. לאורך הפרסום, כפי שהוצג לעיני בית המשפט, התובע
25 מוכתר כנוכל כ-18 פעמים. עוד מצוין בפרסום, כי הדודה שנפטרה היא "הרוגה מס 3 שהנוכל
26 יכול לרשום לזכותו".
- 27 37. הבחינה האם ביטוי הוא משפיל, פוגע או מבזה מבוצעת בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם
28 הסביר. ראה: ע"א 7380/06 חטר-ישי נ' גילת, (פורסם בנבו 02.03.2011).
- 29 38. סבורני, כי הפרסומים המפורטים, שבוצעו ע"י הנתבע, עולים כדי "לשון הרע" כהגדרתה בסעיף
30 1 לחוק, שכן הצגת אדם כנוכל, גנב, בעל התנהגות פושעת וכמי שגורם למותם של בני משפחתו,
31 עלולה, מעצם טיבה, להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם
32 או לפגוע בעיסוקו. טענת הנתבע בסיכומיו, כי השימוש במילים "נוכל", "גנב" ו"רמאי" הפך לשיח
33 נפוץ בפייסבוק, אינה נותנת לגיטימציה להשתמש בכינויים אלו. גם הטענה כי אם בית המשפט



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

- 1 יאפשר פיצוי בגין שימוש במילים "נוכל", "גנב" או "רמאי" יביא הדבר ל"הצפת" בתי המשפט
2 בתביעות אינה יכולה למנוע מתן סעד לאדם המוצא עצמו נפגע מפרסומים אלו.
3 39. כך גם לא יכולה להיות מחלוקת כי מתקיים יסוד הפרסום. הנתבע לא הכחיש, כי העלה את
4 הפרסומים לרשתות החברתיות ולא הכחיש כי יש לו 2,575 עוקבים, כפי שניתן לראות גם בדף
5 הפייסבוק שלו (ראה): נספח 5 ב' לכתב התביעה). יתרה מכך, עיון בפרסומים מעלה, כי מטרת
6 הנתבע הייתה להפיץ את הפרסומים בתפוצה רחבה ככל הניתן. כך, בפרסום מיום 10.02.22 כותב
7 הנתבע: **"שתפו בכל הכח !!! ע' השקרן הרמאי והגנב היגיש נגדי תביעה על הוצאת**
8 **דיבה...תביעתו נדחתה עי ביהמש".** בפוסט מיום 18.02.22, כותב הנתבע: **"...ע' הוא נוכל**
9 **מתוחכם שצריך להזהר ממנו !!! שתפו והזהירו אחרים".**
10 40. הנתבע לא הכחיש את הטענה, כי הפוסט מיום 04.01.22 הועלה על ידו גם בדף הפייסבוק הרשום
11 ע"ש אביהם המנוח של הצדדים, מר Z ז"ל, לצורך הגדלת התפוצה. ראה: נספח 5 לכתב התביעה.
12 41. הנתבע לא הכחיש, כי הפרסומים הגיעו לעיניהם של צדדים שלישיים, שחלקם בחרו להגיב, כגון:
13 מר ש.ע שהגיב לפרסום מיום 04.01.22 במילים **"האמת מתחילה לצאת לאור"**. הנתבע אף פנה,
14 במסגרת התגובות לפוסט, לאישה בשם מ.ד והציע לה לקרוא "פוסטים קודמים על ע' הנוכל".
15 42. בעניינינו, הפרסום אינו בגדר פרסום מותר על פי החלופות המצוינות בסעיף 13 לחוק. לפיכך, יש
16 לבחון את טענת ההגנה של הנתבע המבוססת על טענת "אמת דיברתי", קרי ההגנה המנויה בסעיף
17 14 לחוק כדלקמן:
18 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת**
19 **והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט**
20 **לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**
21 43. ההגנה על פי סעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות: היסוד הראשון עניינו מידת האמיתות של הפרסום
22 המהווה לשון הרע, והיסוד השני כולל את מידת "העניין הציבורי" שבאותו פרסום.
23 44. לעניין מידת אמיתות הפרסום – הנתבע ביקש להוכיח, כי התובע לא שילם לו את הכספים
24 המגיעים לו לפי פסק הבוררות, אלא רק בעקבות נקיטת הליכי הוצל"פ. התובע טען, כי הוא שילם
25 את הכספים במועד, וכי הליכי הוצל"פ נפתחו ע"י הנתבע מבלי שנשלח מכתב מקדים עם דרישה
26 לקבלת כספים שטרם שולמו. לטענת התובע, הוא העביר לנתבע את הכספים שלא הייתה לגביהם
27 מחלוקת ללא צורך בקיום דיון בהוצל"פ, ואילו הכספים שבמחלוקת מצויים בקופת הוצל"פ
28 וממתיינים להכרעת כב' הרשם. התובע הסביר, כי החנות שהייתה אמורה לעבור ע"ש הנתבע מכח
29 צוואה, הועברה, לבקשת בא כוחו של הנתבע, באמצעות מתנה, דבר הכרוך בתשלום מיסים.
30 התובע לא הסכים לשאת במיסים אלו, ומכאן המחלוקת המתנהלת בהוצאה לפועל. ראה:
31 פרוטוקול מיום 02.11.22 (להלן: **"פרוטוקול"**), מעמ' 6 ש' 2 ועד עמ' 7 ש' 19, וכן מעמ' 9
32 לפרוטוקול, ש' 15 ועד עמ' 10 לפרוטוקול, ש' 8.
33 לאחר הדיון, צירף התובע את הסכם המתנה בין הצדדים מיום 8.12.19 בעניין החנות (ראה): נספח
34 2 להודעה על צירוף מסמכים מיום 06.11.22). בסעיף 4.2 להסכם המתנה נרשם, כי צד ב', קרי



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

1 הנתבע, מתחייב לשלם את כל המסים, ההיטלים והתשלומים האחרים שיחולו בגין עסקה זו. עוד
2 צורף, ייפוי כח בלתי חוזר שחתם התובע, עוד ביום 08.12.12, לצורך העברת החנות ע"ש הנתבע.
3 מנגד, הנתבע צירף לסיכומיו את החלטת כב' הרשם בהוצאה לפועל מיום 10.02.23, לפיה נדחתה
4 טענת התובע לקיזוז מס הרכישה ששילם מכח עסקת המתנה עם אמו, בנימוק לפיו אין להחזר
5 המס הנתבע ביטוי בפסק הבוררות בין הצדדים. עם זאת, במסגרת החלטת כב' רשם ההוצל"פ
6 נדחתה טענת פרעתי של התובע רק בחלקה, וגם חלק מטענותיו של הזוכה, קרי הנתבע, נדחו ע"י
7 כב' הרשם, תוך ביצוע הקטנות של קרן החוב. בנסיבות אלו, שבהן טענת "פרעתי" של התובע לא
8 נדחתה במלואה, ולא הוכח כי הנתבע שלח מכתב התראה בגין אי תשלום, טרם נקיטת הליכי
9 ההוצל"פ, איני סבורה כי התנהלות התובע עולה כדי רמאות וגניבה, כנטען ע"י הנתבע.
10 45. בתצהירו של הנתבע מיום 12.04.22 נטען, כי התובע שילם לבורר (כב' השופט בדימוס יצחק שנהב
11 ז"ל) כספים, לכאורה בשם הנתבע וללא ידיעתו, בסך של כ-70,000 ₪, דבר המעורר חשד להטיית
12 משפט. בדיון מיום 02.11.22, העיד התובע, כי הוא נאלץ לשלם את שכר טרחת הבורר גם עבור
13 הנתבע. על כך השיב הנתבע: **"שוחזד"**. **ראה**: עמ' 8 לפרוטוקול, ש' 21-30.
14 46. לאחר הדיון, צירף התובע כנספחים 3-4 להודעתו מיום 06.11.22 קבלות בגין שכר טרחה ששולם
15 לבורר גם עבור הנתבע, וכן את העמוד האחרון לפסק הבורר מיום 12.08.19 שם נרשם, כי אם צד
16 שילם את שכר טרחת הבורר גם עבור הצד השני, יהא על הצד השני להשיב לו את הסכומים
17 ששולמו עבורו. גם בעניין זה, לא הוצגה כל ראשית ראיה כי התובע נתן שוחזד לבורר.
18 47. התובע הכחיש את טענת הנתבע, כי גנב לנתבע 100,000 פאונד מחשבון הבנק שלו. לאור טענת
19 הנתבע, כי קיים מכתב שבו התובע מודה שגנב את הסכום הנ"ל, השיב התובע כי הוא ציין זאת
20 בציניות כנגד "הטענות ההזויות" של הנתבע, וכי הבוררות סיימה את המחלוקת הכספיות
21 ביניהם, לרבות הטענה לעניין הסך של 100,000 פאונד.
22 48. במסגרת המסמכים שצורפו ע"י הנתבע ביום 28.12.22, צורף כנספח 8, מכתב הנושא תאריך
23 07/12/2007 שנשלח לכאורה מהנתבע לתובע, שם מציין הנתבע, כי התובע גנב ולקח מחשבונו ללא
24 רשות סך של 90,000 ליש"ט. עם זאת, למכתב זה צורף גם מסמך שעל גביו נרשם "נתבע – מצב
25 ההלוואה – לע.", וצוינה הלוואה בסך 90,000 שטרלינג, דהיינו הלוואה ולא גניבה. בהתכתבות
26 אחרת בין התובע לאמו המנוחה מיום 04.01.10, כותבת האם המנוחה לתובע, כי הוא מימש את
27 הערבות בסך 90,000 ₪ מבלי להיוועץ עם הנתבע או לפחות ליידע אותו שכך בכוונתו לעשות.
28 בתגובה כותב התובע, כי בכל מקרה הכסף היה מונח בבנק עד היום כערבות, כך שהנתבע לא היה
29 יכול לגעת בו, ומוסיף: **"אני בהחלט מסכים כי יש כאן עניין סמנטי של: "היית צריך לספר לו,
30 לבקש ממנו..." "בכל זאת זה הכסף שלו" נכון!"**. במכתב אחר שצורף מיום 27.09.11 (נספח 22
31 למסמכי הנתבע) כותב התובע לאמו ז"ל, שהנתבע נתן לו כסף מתוך כוונה להרוויח, ולא הרוויח,
32 אלא הפסיד, ובתגובה עונה האם המנוחה: **"על מה אתה מדבר שהוא נתן לך כסף כדי להרוויח.
33 אני מתביישת לשמוע את זה. הוא נתן לך כי רצה את טובת כולנו. הוא האמין בך על עיוור"**.



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

49. ממכתבים אלו עולה, כי אכן היו לנתבע טענות לגבי כספים שהתובע נטל ממנו בעבר, ללא רשות, אלא שטענות אלו לא התבררו כדבעי ולא הוכחו כנדרש, בוודאי לא ברמה של "גניבה" ו"רמאות".
- עיון בתיקים הקשורים מעלה, כי הנתבע אף תבע את התובע בגין הכספים שנלקחו, על פי הנתבע, מחשבון הבנק שלו, במסגרת תיק 38818-09-11, אלא שבעקבות מותו הטרגי של האב המנוח, ביקש הנתבע למחוק את התביעה הנ"ל.
50. התובע טען בסיכומי התשובה מטעמו, כי מקורם ואמינותם של המסמכים שצורפו ע"י הנתבע לאחר דיון ההוכחות אינה ברורה. אולם, לדידו, גם אם מדובר במסמכי מקור אותנטיים, אין בהם ראיה לכלום, אלא מקסימום ניתן לומר כי כך חשבו האנשים שכתבו אותם מכתבים. צודק התובע בטענתו זו. כאמור, מסמכים אלו צורפו ע"י הנתבע רק לאחר סיום הליך ההוכחות והתובע לא נחקר אודותיהם. אולם, גם אם אצא מנקודת הנחה, כי מדובר בהתכתבויות אותנטיות בין בני המשפחה, הרי שהוריהם של הצדדים הלכו לבית עולמם ואינם יכולים להיחקר על המסמכים שנשלחו לכאורה על ידם. הנתבע צירף תצהירים נוספים משנת 2017, שנחתמו ע"י גבי ד.מ וגבי א.ב-ל (נספחים 9-10 למסמכים מיום 28.12.22), אלא שמצהירות אלו לא זומנו למתן עדות על ידו.
51. זאת ועוד, הצדדים הסכימו להעביר את המחלוקות הכספיות ביניהם להכרעת כב' הבורר. משכך, ההסכם עליו חתמו הצדדים ביום 27.06.19 מסיים את הטענות הכספיות שקדמו להסכם זה. **ראה גם:** נספח 9 לתצהיר התובע, המציין את המחלוקות שהועברו להכרעת הבורר. לפיכך, המסמכים שצורפו ע"י הנתבע, שכולם, ללא יוצא מן הכלל, קדמו לפסק הבורר אינם רלוונטיים עוד. יצוין, כי הנתבע טען בדיון מיום 02.11.22, כי הסכם הבוררות הוא "הסכם כפוי", אלא שלא הוגשה כל תביעה ע"י הנתבע לביטול הסכם הבוררות מחמת היותו כפוי או מכל סיבה אחרת. **ראה:** מעמ' 15 לפרוטוקול, ש' 21 ועד עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 2.
52. הנתבע אף אישר בדיון מיום 02.11.22, כי לא קיים חוב בגין שכר הדירה שעל התובע להעביר אליו בגין החנות, בהתאם להסכם הבוררות. **ראה:** עמ' 10 לפרוטוקול, ש' 9-20.
53. התובע הכחיש את הטענה שפרץ לביתו של הנתבע וצוין, כי המשטרה בדקה את התלונה וסגרה את התיק. הנתבע ביקש להציג סרטון שבו נראה התובע יוצא מביתו. לטענת הנתבע, דלת הבית שלו הייתה פתוחה והתובע נכנס אליו. לעומת זאת, התובע טען שהנתבע הרשה לו להיכנס ואז צילם אותו בצאתו מהבית. **ראה:** מעמ' 10 לפרוטוקול, ש' 31 ועד עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 5.
54. בסעיף 13 לתצהיר הנתבע מיום 12.04.22 נטען, כי בשל קשריו של התובע עם צמרת המטה הארצי של המשטרה, כל התלונות שהוגשו למשטרה נסגרו ואף הערעורים נסגרו "**כנראה שכך עובדים הדברים במדינה מושחתת**". גם בסעיף 11 לתצהירו של הנתבע מיום 23.09.22 נטען, כי רק בשל קשריו של התובע במשטרה נסגרה התלונה נגדו בגין הפריצה לביתו של הנתבע. טענות אלו בדבר קשריו של התובע במשטרה, שבגינם נסגרו התלונות, לא הוכחו.
55. התובע הכחיש כי זייף את הצוואה של האב המנוח בעת שהועברה לעו"ד איילה. הנתבע הציג במהלך הדיון מכתב מתאריך 11.2.13, שבו התובע כותב לאם המנוחה: "**אמא את הנתבע כבר**



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

1 עדכנתי בע"פ אותך בכתב עם העתק נוסף אליו. העברתי לאילה רק את דף 9 של הצוואה כדי
2 שלא תסתבך. גם ככה היא שמרנית וזהירה. אגיד לה שזה כל מה שיש. מחקתי משם את
3 הספרה 9 שלא תשאל איפה שאר ה8. בין כה אנחנו עושים הכל בהסכמה בין שלושתנו". מכתב
4 זה גם צורף ע"י הנתבע כנספח 19 למסמכים מיום 28.12.22. לטענת התובע, הוא לא זייף דבר,
5 אלא רק העביר לעו"ד את העמוד האחרון של הצוואה המסכם את אופן חלוקת העיזבון של האב
6 המנוח בין האם המנוחה לנתבע, על מנת שלא לסבך את עורכת הדין עם שאר הסיפורים בצוואה.
7 גם בעניין זה, לא הוכח זיוף. הנתבע לא הכחיש כי הצוואה של האב המנוח קוימה כדין במלואה,
8 וכי התובע לא זכה בדבר על פי צוואת האב המנוח. ראה: עמ' 11 לפרוטוקול ש' 7-29.
9 56. התובע הכחיש, כי נטל כספים מהחשבון של האם המנוחה לחשבונו וטען כי האם המנוחה העבירה
10 כספים דווקא לנתבע, טענה שלא הוכחה ע"י הנתבע. ראה: עמ' 12 לפרוטוקול, ש' 10-3.
11 57. בדיון מיום 02.11.22 טען הנתבע, כי הוא יציג את התצהיר המקורי של התובע במסגרתו שיקר
12 התובע, כי האוטו של האם המנוחה שייך לנתבע, אלא שלא הוצג תצהיר כאמור. כך גם טען הנתבע
13 בדיון, כי הוא יביא עדים להוכיח שהתובע נוכל וגנב מהם כספים, אך לא הובא אף עד מטעם
14 הנתבע. ראה: עמ' 12 לפרוטוקול ש' 24 וש' 34. גם המכתב הנטען מיום 3.3.10 שהוזכר בדיון לא
15 הוגש לבית המשפט, וממילא, לטענת התובע, הדברים הוסדרו במסגרת הבוררות. ראה: עמ' 13
16 לפרוטוקול, ש' 10-15. הנתבע העלה בדיון טענה נוספת, כי התובע גנב מסמכים מבית המשפט כדי
17 לצאת זכאי מעבירת תנועה, ואמר שיציג ראיות לעניין זה, אולם לא הוצגו ראיות כאמור. ראה:
18 מעמ' 16 לפרוטוקול ש' 26 עד עמ' 17, ש' 3.
19 58. יצוין, כי גם במהלך חקירת התובע, המשיך הנתבע לכוות את התובע "נוכל", "שקרן" ו"רמאי".
20 הנתבע מיקד את חקירתו באירועים ישנים שקדמו לפסק הבוררות, ולא חקר את התובע כלל על
21 הפרסומים מושא התביעה, על התפוצה הנטענת שלהם, על הנזק הנטען לו טוען התובע ועוד.
22 59. הנתבע נשאל בחקירתו, אילו ראיות יש לו לתמיכה בטענה שהתובע גרם למותם של בני המשפחה.
23 לטענת הנתבע, העסק של התובע קרס, הסב ניצב לבדו מול הנושים, ומיד לאחר הישיבה עם
24 הנושים, הסב קיבל אירוע מוחי ונפטר, בזכות "הניחול המסור" של העסק ע"י התובע. לטענת
25 הנתבע, האב המנוח נכנס לדיכאון וירה בעצמו, לאחר שהתובע אילץ אותו לעבור להתגורר במשק
26 ולקח ממנו כספים. במהלך הדיון, ניסה התובע לצטט מתוך מכתב שבו הנתבע סיפר, כי לאחר
27 פטירת האב, היו לו מחשבות שהאב התאבד דווקא בגללו. הנתבע טען, כי מדובר בשיחה עם
28 הפסיכולוגית שלו, וכי התובע גנב את המכתב כאשר פרץ לביתו. לעומת זאת, התובע טען, כי
29 המכתב הגיע אליו בדואר, ככל הנראה לאחר שהפסיכולוגית חשבה שנסקפת סכנה לחייו מצד
30 הנתבע וביקשה להזהירו. על כך השיב הנתבע כי: "זו המצאה של נוכל". עוד טען הנתבע, כי האם
31 המנוחה לקחה את חייה לאחר שהבינה שהתובע רימה אותה. לעומת זאת, התובע הציג את מכתב
32 הפרידה שהותירה האם המנוחה, טרם נטילת חייה בידיה, במסגרתו רשמה: "בניי: אל תשאו
33 עליכם ולו שמץ אשמה...". מכתב זה צורף ע"י התובע כנספח 1 למסמכים מיום 06.11.22. גם
34 בתגובה למכתב זה, המשיך הנתבע לטעון כי הנתבע שכנע את האם להפסיק טיפול בהיפנוזה שהיה



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

- 1 נחוץ לה, על מנת לגרום לה להשתגע ולעשות כדבריו. ראה: מעמ' 13 לפרוטוקול ש' 20 ועד עמ' 14
2 לפרוטוקול, ש' 25.
- 3 60. יצוין, כי הנתבע צירף כנספח 11 למסמכים מיום 28.12.22, מכתב שלכאורה נשלח מההורים
4 המנוחים לתובע, שם נכתב כי התנהלותו של התובע נתפסת כלא אמינה, כי הוא השתלט על נכסי
5 המשפחה לטובת אשתו וילדיו, וכי ההורים מצרים על כך שחיו של הנתבע חובלו למרות שעשה
6 הכל כדי לעזור לתובע ולמשפחתו ו"זה מקצר את חיינו !!!". מעבר לעובדה, שהמכתב אינו נושא
7 תאריך ולא ברורה מהימנותו, ברי כי אין בכך הוכחה לכך שהתובע אשם במותם של הוריו.
- 8 61. בהמשך, טען הנתבע, כי התובע גרם למותה של דודתו, שכן במהלך השבעה גרם לה להרגיש לא
9 רצויה בבית הורים, התנהג אליה בגסות, וחודש לאחר מכן היא נפטרה ואף אסרה על התובע
10 להשתתף בהלווייתה. הנתבע טען שיש לו ראיות לכל הסיפורים הללו, אלא שלא צורפה ראיה
11 בעניין זה. ראה: עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 26-35.
- 12 62. התובע חקר את הנתבע לעניין הפרסומים הקשורים ברעייתו של התובע והיותה "אישה מוכה".
13 בתשובה השיב הנתבע כי הוא יודע את הדברים מאימם של הצדדים, וזה היה "סוד משפחתי שלא
14 מדברים עליו". ראה: עמ' 15 לפרוטוקול ש' 20-7. דהיינו, הנתבע לא היה עד לאלימות של התובע
15 כלפי אשתו, אלא לכל היותר מדובר בעדות שמועה, שאף היא לא הוכחה.
- 16 63. הנתבע נשאל מדוע פרסם בפוסט, כי התובע השקרן הרמאי והגנב הגיש נגדו תביעת דיבה שנדחתה
17 ע"י בית המשפט, וציין: "לא נדחתה? אני לא יודע, בנט המשפט נכתב שהיא נדחתה". ראה: עמ'
18 16 לפרוטוקול, ש' 7-3. מדובר בהיתממות, שכן בהחלטת כב' הרשמת מיכל בר מיום 10.02.22
19 נרשם מפורשות כי לבית המשפט לתביעות קטנות אין סמכות עניינית לדון בתביעה, וכי לתובע
20 עומדת הזכות להגיש תביעתו לבית המשפט לענייני משפחה המוסמך. ראה: נספח 4 לתצהיר
21 התובע. משכך, הנתבע ידע שהתביעה לא נדחתה לגופה.
- 22 64. מכל האמור לעיל עולה, כי הנתבע חי בתחושה מתמדת כי התובע הונה אותו ואת הוריו המנוחים.
23 אולם, הנתבע לא הוכיח את אמיתות הפרסום. טענותיו החוזרות ונשנות בדבר מעשי הרמייה
24 הנטענים של התובע לא הוכחו בהליך משפטי אזרחי או בהליך פלילי כלשהו, וזאת על אף
25 שהצדדים ניהלו הליכים משפטיים ממושכים, לרבות הליך בוררות, ועל אף שהנתבע הגיש תלונות
26 רבות למשטרה כנגד התובע.
- 27 65. משלא הוכח המרכיב הראשון של אמיתות הפרסום, הרי שלא עומדת ההגנה הקבועה בסעיף 14
28 לחוק ואין צורך לבחון את טענת הנתבע בסיכומיו, כי היה עניין ציבורי, שכן כשם שהתובע התנהל
29 כלפי הנתבע והוריו, כך הוא יכול לפעול כלפי הציבור. למעלה מן הצורך יצוין, כי הנתבע ממילא,
30 לא הוכיח כי התובע רימה אנשים אחרים. עוד יובהר, כי בהתאם לפסיקה, יש להבחין בין המושג
31 "עניין ציבורי" לבין "התעניינות הציבור". כך למשל, העובדה שהציבור מתעניין ברכילות על
32 חייהם של עובדי ונבחר הציבור, אין פירושה כי לפרסום הרכילות נודע עניין ציבורי. עניין ציבורי
33 הוא מושג שנקבע ע"י בית המשפט כחלק ממדיניות שיפוטית. ראה: ע"פ (ת"א) 989/79 בורוכוב
34 נ' יפת פ"מ תשמ"ג (ב) 521. במקרה דנן, משלא הוכח כי התובע רימה את הציבור, לא הוכח עניין



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

- 1 ציבורי בפרסומים אודותיו, וזאת גם אם אנשים בסביבתו של הנתבע הביעו עניין בעלילות
2 המשפחה ובמעשיו של התובע.
- 3 66. משלא הוכחה ההגנה לפני סעיף 14 לחוק, ואף לא נטען להגנות המנויות בסעיף 15 לחוק, הגיעה
4 העת לבחון את הסעדים המבוקשים.
- 5 67. התובע העיד על עצמו בתצהירו כקבלן צנוע אך מנוסה, אשר עיקר גאוותו היא שבשלושים שנות
6 עיסוקיו מעולם לא נתבע על ידי לקוח בבית המשפט. לטענתו, ביחסים המתוחים שבין לקוח
7 לקבלן, היעדר תביעות הינו סיבה לגאווה ביושרו ובהגינותו. עוד הצהיר התובע, כי פרסומיו של
8 הנתבע גרמו לנזק בלתי יתואר לשמו הטוב, לפרנסתו ולכבודו בעיני הבריות.
- 9 68. התובע צירף כנספחים 8-8' לתצהירו מכתבי המלצה אודותיו, שניתנו בשנת 2019, ע"י סגן
10 הרמטכ"ל, האלוף מר אייל זמיר וע"י סמפכ"ל משטרת ישראל לשעבר, מר ישראל יצחק, במסגרת
11 בקשת התובע להשבת הנשק שנלקח ממנו, לטענתו, עקב תלונת שווא של הנתבע. במסמכים אלו
12 מתוארת תרומתו של התובע לביטחון המדינה והיותו אדם שקול, מחושב ואחראי.
- 13 69. התובע עתר הן לסעד של מניעת פרסום לשון הרע והסרת פרסום קיים והן לסעד כספי אותו הותר
14 לשיקול דעת בית המשפט במסגרת כתב התביעה. במסגרת תצהירו, צירף התובע מסמך מטעם
15 רואה החשבון שלו, המלמד לכאורה על ירידה משמעותית בהכנסות התובע בשיעור של 88.1%,
16 בתקופה שבין ינואר-יוני 2022, לעומת ינואר-יוני 2019. אולם, אין במסמך הנ"ל כדי להוכיח כי
17 הירידה הנטענת בהכנסות התובע נובעת בהכרח מפרסום לשון הרע ע"י הנתבע.
- 18 70. יצוין, כי התובע לא הסביר מדוע הוא משווה את שנת 2022 דווקא לשנת 2019, ולא לשנת 2020
19 או 2021, ובפרט שבשנים אלו הייתה האטה במשק בשל סגרי הקורונה והגבלותיה. התובע אף
20 טען, כי בשנת 2019, הנתבע פרסם לשון הרע אודותיו, ורק לאחר שפנה לב"כ הנתבע דאז, הנתבע
21 הסיר את הפרסומים (**ראה**: נספח 2 לתצהיר התובע). לפיכך, לכאורה גם בשנת 2019, היה אמור
22 התובע לסבול מירידה בהכנסות בשל פרסום לשון הרע אודותיו, אלא שהתובע בחר להציג את
23 שנת 2019 כשנה שבה הכנסותיו היו דווקא גבוהות יותר.
- 24 71. בסיכומיו טען התובע, כי רו"ח ל. הגיע לבקשתו ליתן עדות בדיון שהתקיים ביום 02.11.22, אלא
25 שהנתבע לא ביקש לזמנו לעדות. אולם, אין זכר בפרוטוקול הדיון מיום 02.11.22 לכך שרו"ח ל.
26 התייצב למתן עדות. התובע אף לא הגיש בקשה לזמנו למתן עדות. יצוין, כי מכתבו של רו"ח ל.
27 לא הוגש כתצהיר או כחוות דעת מומחה, אלא כמכתב הממוען ל"כל מאן דבעי" ותו לא.
- 28 72. הנתבע כאמור לא חקר את התובע על מכתבו של רו"ח ו/או על הירידה הנטענת בהכנסותיו. עם
29 זאת, בהתחשב בעובדה שהנתבע לא היה מיוצג בדיון ההוכחות ובהתחשב בכך שלא הוכח קשר
30 ישיר בין הירידה הנטענת בהכנסות לפרסום לשון הרע, איני מוצאת לנכון לקבל את המכתב הנ"ל
31 כהוכחה להיקף הנזק הנטען.
- 32 73. בד בבד, לא ניתן להתעלם מכך שמטבע הדברים, אדם, המחפש קבלן בניין לא ירצה להעסיק אדם
33 המוצג ברשתות החברתיות כנוכל, רמאי וגנב, ולפרסומים אלו בהחלט עלולה להיות השפעה על
34 היקף עבודתו של התובע ועל תדמיתו האישית והמקצועית.



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

74. בהתאם לפסיקה, תכלית הפיצוי היא כפולה: ראשית, ליתן לנפגע הכרה בעוולה שבוצעה כלפיו ואפשרות לשפר את מצבו ולקרבו במידת האפשר למצב טרם התרחשות העוולה; שנית, להרתיע את הציבור ולחנכו כי שמו הטוב של אדם אינו הפקר. **ראה: ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי** מה (2) 489.
75. סעיף 7א (ב) לחוק קובע, כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. סעיף 7א (ג) לחוק קובע, כי אם הוכח שלשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על כפל התשלום כאמור בסעיף קטן (ב) ללא הוכחת נזק. בהתאם לסעיף 7א (ה) לחוק, סכומים אלו צמודים למדד המחירים לצרכן, כך שכיום מדובר בסכומים העולים על 70,000 ₪ ללא הוכחת נזק.
76. בפסיקה נקבע, כי דרישת הנזק אין משמעותה דווקא "נזק ממון", אלא גם נזק כללי, כגון פגיעה בשם טוב, במעמד חברתי, בהערכה עצמית וכו', וניתן להיעזר בחזקה עובדתית על פיה פרסום לשון הרע מעצם טיבו גורם נזק, אלא אם הוכח אחרת. **ראה: ע"א 89/04 נולדמן נ' שרנסקי** (פורסם בנבו 04.08.08).
77. ההקלה היחידה שעומדת לזכות הנתבע, בהתאם לסעיף 19 לחוק, היא התרשמותי שהנתבע, משוכנע באמיתותה של לשון הרע. מנגד, לא התרשמתי כי לנתבע לא הייתה כוונה לפגוע בתובע, אלא להפך, הנתבע הפציר בעוקביו "שתפו בכל הכח !!!" ורצה להפיץ את הפרסומים המכפישים בתפוצה רחבה ככל הניתן. לכך יש להוסיף את העובדה שהנתבע לא התנצל על הפרסומים, אלא המשיך לטעון בלהט, גם במסגרת ניהול המשפט, כי התובע נוכל ורמאי שגרם למותם של בני המשפחה.
78. הנתבע טען בכתב ההגנה, כי התובע מנסה לגרום לו להוצאות משפט כבדות, אלא שהתרשמתי כי התביעה הוגשה בליט ברירה, לאחר שהתובע נוכח לדעת כי הנתבע ממשיך בפרסומי לשון הרע אודותיו, גם לאחר מכתבי ההתראה שנשלחו בעבר (נספחים 1-2 לתצהיר התובע) וגם לאחר חתימת הנתבע על הסכם הבוררות.
79. לפיכך, בהתחשב בכלל הנתונים המפורטים לעיל, בהתחשב בעובדה שלא מדובר בפרסום בודד, אלא במספר פרסומים (לכל הפחות, ארבעה פרסומים שונים), ובהתחשב גם ברקע המשפחתי הקשה (נסיבות מותם של שני ההורים והסכסוך ארוך השנים שיש לקוות שיגיע כבר לסיומו לטובת שני הצדדים), מצאתי לחייב את הנתבע בפיצוי בסך כולל של 80,000 ₪. לכך יש להוסיף חיוב בסך של 4,000 ₪ עבור הוצאות המשפט של התובע, שאמנם לא היה מיוצג, אולם נדרש להשקיע מזמנו וממונו לצורך הכנת כתבי הטענות, תשלום אגרות, התייצבות לדיון הוכחות וכו'. סכומים אלו ישולמו לתובע ע"י הנתבע בתוך 30 ימים.
80. בד בבד, ניתן בזאת צו מניעה הקבוע האוסר על הנתבע לפרסם לשון הרע כנגד התובע ובני משפחתו, וככל שקיים פרסום כזה, יש להסירו לאלתר.
81. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.
82. פסק הדין מותר לפרסום, בהשמטת פרטים מזהים.



בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 37204-02-22

תיק חיצוני:

ניתן היום, י' אב תשפ"ג, 28 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

1
2

מורן ואלך-ניסן, שופטת

3
4
5
6